

spørgsmaalet, thi hvilken Told der end vil blive lagt paa Drainrør, saa vil det dog ikke i lang Tid forandre Kornpriserne i det Hele taget, og især ikke Kornpriserne i Landet, da de ikke afhænge af Frembringelsesomkostningerne, men hovedsagelig af Priserne paa det europæiske Marked. Grunden, hvorfor jeg begjærede Ordet, var, at det forekom mig, at den Rigsdagsmand, der talte for Finanzministeren (Ingerslev), stillede Spørgsmaalet paa et aldeles vrangt Standpunkt. Han nævnte Kjøbstæderne som de, der led under Dyrtiden, men det er aldeles vrangt. Der er en Befolkning paa Landet, der lider under Dyrtiden, og der er en Befolkning i Kjøbstæderne, der lider under Dyrtiden; der er en Befolkning paa Landet, som vinder ved Dyrtiden, og der en Befolkning i Kjøbstæderne, som vinder ved Dyrtiden. Der vindes i Dyrtiden af dem, der under disse Omstændigheder have frembragt Mere, end de selv kunne bruge, og, da Dyrtiden berøver paa Efterspørgsel fra Udlandet og paa Omsætning fra een Deel af Landet til den anden, vindes der af alle dem, der i en væsentlig Deel tage Deel i Omsætningen; de Første, de, der frembringe og have været heldige nok til at frembringe Mere, end de bruge, maae naturligvis hovedsagelig boe paa Landet, skjøndt der ogsaa er Kjøbstæder, der frembringe væsentlige og betydelige Quantiteter Sæd, hvormod de, der besørge Omsætningen, ere de, der karakteristisk boe i Kjøbstæderne, de, om hvilke man kan sige, at de maae boe i Kjøbstæderne, hvor der er Affætnings- og Omsætningssteder. Alle de øvrige Kjøbstadbeboere ere ikke Kjøbstadbeboere af Nødvendighed, men af fri Villie; de kunne ligesaa godt boe paa andre Steder. (Nei! Nei! Reé: Jo!). De kunde ligesaa godt boe paa andre Steder, naar ikke visse Lovgivningsindskrænkninger vare dem imod, men jeg mener altsaa, at Dyrtiden hverken ligger i Kjøbstæderne eller paa Landet. Paa Landet boer der en langt større ikke-frembringende Befolkning, end der findes i Kjøbstæderne, der lider ligesaa meget ved Dyrtiden som Kjøbstædernes Befolkning, ja, indtil en vis Grad meget mere, fordi Landet savner bekvemme Omsætningsmidler. I enhver Kjøbstad findes der dog idetmindste een Mand, hos hvem der

for Betaling kan faaes Smør o. s. v.; i mange Landdistricter findes der ikke nogetsteds Sted i Miles Omtreds, hvor en Mand, der ikke har frembragt Saadant, kan faae Livsfornødenheder, Smør, Kjød o. s. v. I de Landdistricter, hvor det er Tilfældet, er Dyrtiden langt mere følelig, og, naar man spørger, hvorledes Forholdet er imellem den Befolkning, der saaledes trykkes ved Dyrtiden paa Landet, og den, der trykkes ved Dyrtiden i Kjøbstæderne, saa kan man ganske sikkert sige, at den idetmindste er som 2, om ikke som 3, til 1. Det er altsaa fuldkommen vrangt, naar man med Hensyn til Dyrtiden og dens Virkning søger at stille Kjøbstæderne mod Landet. Jeg vil endog gaae meget videre. Af alle dem, der lide ved Dyrtiden, lider Ingen i den Grad derved som de Producenter, der have frembragt forlidt til deres eget Brug og altsaa Intet have til Affætning, thi for dem gaaer deres hele Udviplingskraft for det kommende Aar tilgrunde, da de ingen anden Erhvervskilde have end den, der skal komme ud af deres Dyrskud, og, forsaavidt de ikke have nogen Capital at tære paa, ere de ikke alene for det Aar bragte i en stor Forlegenhed, men de ere tilintetgjorte i deres Erhvervskilde for Fremtiden. Naar vi fastholde dette, og jeg troer, Ingen skal kunne rokke det, saa komme vi til en rigtigere Betragtningssmaade af det hele Forhold. Jeg har ikke bragt Spørgsmaalet paa Bane, jeg har taget det, som jeg fandt det, og jeg skulde ikke have bragt det paa Bane, thi det staaer efter min Mening ikke i umiddelbar Forbindelse med det, der foreligger. Det Lovforslag, som foreligger, har vist i sig selv som Middel til at afhjælpe Dyrtiden ikke nogen meget stor Betydning; det er vigtigt, at vi erkende det, fordi man ikke skal knytte store Forhaabninger dertil, og i Haab om, at noget Saadant kunde skee, lægge Hænderne i Skjødet og ikke tage andre Forholdsregler. Det eneste Naturlige er, at de, der ere Befolkningens Forsørgere, nemlig Communerne, leve op og sørge for Befolkningen; derpaa kommer det an, det kommer an paa, om den ærede Regjering ikke binder Hænderne paa Communerne, saa at disse kunne vide, at de kunne røre sig. Vi skulle aldrig overse,